



Utfärd med dramatik

Sångarbröderna gjorde under många år en familjeutfärd sommartid. En gång blev det lite dramatik när målet 1946 var bönehuset i Hangelby och stranden där. Kören hade lov av församlingen, som äger bönehuset, men när utfärdsskaran kom fram var platsen upptagen av Frälsningsarméns scouter och de ville inte ha någon annan där för de skulle leka och spela boll och behövde hela området. Kören tänkte först retirera och slå sig ner på ett berg i närheten men där var så branta stup att man med små barn i sällskapet fann platsen olämplig. Enligt sekreterarens anteckningar beslöt kören hävda sin rätt mot de avvisande scouterna.

”Som tur är har vi ju bland våra fruar en som är synnerligen skicklig i att använda sitt munläder och hon förklarade, här blir vi för vi har lov av församlingen och är dessutom ortsbör”, står det i dagboken.

Flickscouterna var ettriga men deras ledare var mera försonlig och resultatet blev att båda parter i all

vänskaplighet samsades om platsen och bönehusköket. Som avslutning på dagen sjöng kör och scouter för varandra. Innan SSB-arna packade ihop sig på lastbilsflaket och åkte hem. Lastbil var ett vanligt transportmedel vid utfärder i efterkrigstidens Finland.



Glada SSB-hustrur och barn på familjeutflykt, troligen kring 1950.





*Sångarbröderna deltar
varje år i uppvaktningen
vid de stupades gravar.
Bilden är från 1984.*



*Ulla Winblad (Pia Teckenberg)
var medelpunkten när Sibbo
sångarbröder 1983 sjöng Bellman
i krogmiljö på scenen. T.v. om Ulla
körens dirigent Sven Nygård.*

Ett halvsekel sång

Femtio år är värt att fira, tyckte sångarbröderna när 1988 närmade sig. Den 26 oktober 1988 hade ett halvsekel gått sedan de första fem sångarna samlades kring det trasiga harmoniet och den lilla folkvisan *Källan*. Ingen av de fem fanns längre kvar, men i sin sångarhimmel kunde de glädja sig åt att den goda sångarandan och det fina kamratskapet levde vidare inom kören.

Redan när verksamhetsplanen för 1987 lades upp siktade man in sig på det kommande jubileet ett år senare och musiknämnden diskuterade grundligt konsertprogrammet. Här skulle ingenting lämnas åt slumpen.

Första halvåret av 1987 ägnades åt att öva in programmet för en lättsam kaffekonsert, som gavs två gånger på våren. Därtill kom ett besök av Mo man-skör med tillhörande sång och umgänge. Men från höstterminen var kören helt inställd på programmet för jubileumskonserten. Redan i början av året hade sångarna samlats till ett två dagars körläger på Övik i Borgå landskommun och i november hölls ännu ett liknande läger.

Höstens övriga program var traditionellt utan egentliga konserter, står det i årsberättelsen. Alla krafter koncentrerades på festförberedelserna. En jubileumskommitté och olika arbetsgrupper tillsattes och man beslöt att en historik över kören ges ut till jubileet.

Någon nyrekrytering lyckades man inte med under 1987 men flera tidigare sångare anslöt sig till den aktiva kören på nytt.

Den stora dagen

SSB har egentligen födelsedag på hösten, men kören föredrog att visa fram resultatet av vinterns idoga arbete och fira de femtio åren redan på våren 1988. I februari hölls ett körläger på Övik och i början av mars hade man ännu ett

*F.d. SSB-dirigenterna
Sven-Olof Ray t.v. och
Sixten Enlund pratar
gamla minnen med
sångarbrodern Sven
Wickström (i mitten).
Herrarna träffades vid
SSB:s 50-årsjubileum
1988.*

GRITT LINDROOS



läger på Kuntokallio i Östersundom inför jubileet som firades fredag-lördag den 15–16 april.

Generalrepetition på fredagskvällen inför publik var en nyhet men fyllde inte Topeliussalen. Sibboborna gillade mera att gå på den ”riktiga” konserten följande kväll och då var det fullsatt. Men för de medverkande var genrepet ytterst hälsosamt, sägs det i årsöversikten.

På själva jubileumsdagen var det full rulle från morgonen till sena kvällen (natten). Finlands svenska manssångarförbund och Stödet, förbundets understödsförening, togs emot – de höll sina årsmöten i Sibbo – medan SSB under dagen uppvaktade vid sångarbrödragrar och ännu tog en sista övning inför kvällens konsert.

Många ville uppvakta kören och kön av gratulanter var så lång att tiden som reserverats före konserten var i knappaste laget. Kommun, församling, andra körer och föreningar ville önska lycka till inför det andra halvseklet. Bland gåvorna fanns en specialpresent: en flaska ”Aqua Demens” från den betydligt äldre Akademiska sångföreningen.

Körmedlemmarna lär ha haft känning av fjärlar i magen när de tågade in i salen för att sjunga de femtio åren till ära.

En bygdekör på frammarsch

Så kallade Bbl:s Gustaf Widén SSB i sin recension av konserten. Han säger bl.a. att Ahola tydligen har ”god hand med sin 40-hövade skara, som klarade sej från jubelkonserten med hedern i behåll.”

”SSB är en tämligen ovanlig manskör i det avseendet att man kan stoltsera med en verkligt gedigen tenorstämma, som ger möjlighet att ägna sej också åt mjukare tongångar än man annars förknippar med bullrande basdominerad manskörsgröt. I den första avdelningens sånger från tidigare jubileer presenterades nu en utmärkt tolkning av Selim Palmgrens mjuka ’Vid milan’ och en klangfull version av Vagn Holmboes långtifrån lättsjungna ’Hemlängtan’ med Ralf Lindström som förträfflig solist. Däremot klingade fortet i paradnumret ’Olav Trygvason’ nog en aning ihålligt.”

Widén tycker att kören visade lejonklon just i den första avdelningen där sångerna framfördes ”koncentrerat och med en icke föraktlig precision”. Därremot gick körens lystringssång inte så bra, den hör inte till de lättsjunga.

Widen gillade också ”H.Schecks ’Die Musik kommt’, en verkligt trevlig och omväxlande svit där högstadiets blåsensemble angav tonen och kören föll in med burdusa klanger i ganska intrikata passager.”

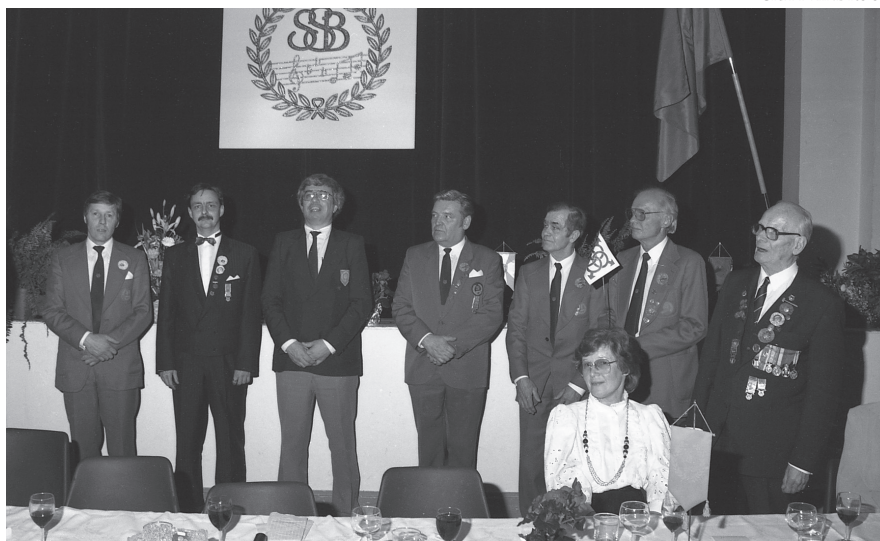
Jubileumskören avslutade konserten och publiken kunde ta del av olika dirigentstilar för sångarna dirigerades av tidigare SSB-dirigenter från Sven-Olof Ray till Sven Nygård och av nuvarande dirigenten Tore Ahola.

Mera sång med de glada herrarna blev det under jubileumssupén i Nickby sjukhus festsal medan lördagen småningom övergick i söndag. Tal hölls och förtjänsttecken utdelades och alla var nöjda med kvällen.

Det var skönt att pusta ut efter ett och ett halvt års förberedelser. I dansen glömdes alla mödor.

Men sångåråret slutade inte med jubileet. De traditionella uppträdandena med sång på Valborg, på de stupades dag, vid medborgarinstitutets avslutning m.m. höll bröderna i gång. På hösten gjordes en konsertresa till Kronoby.

*En rad förtjänta
sångare dekorerades vid
50-årsjubileet. Fr.v.
Clas-Henrik Gustafsson,
dirigenten Tore Ahola,
manssångarförbundets
sekreterare Pär Helenius,
SSB-ordföranden Grels
Enholm, Sven Sundman,
Bo Lindroos och
hedersordföranden
Nisse Westerholm.*



GRITT LINDROOS

Vardag och förändringar

Förändringarnas år kan man sätta som rubrik över 1989.

Grels Enholm hade varit ordförande för kören under tio år med det stora jubileet som ett effektfyllt slut på perioden. Nu tyckte han det var dags att sätta punkt.

”Rorsmannen som det senaste decenniet med erfarenhet och bravur svingat ordförandeklubban skulle lämna styrelsen. Många jubileer, sångfester, körbesök, sångarresor och mycket annat har han som primus motor tillsammans med styrelsen lotsat i hamn.” Så sägs det i årsberättelsen.

Clas-Henrik Gustafsson utsågs enhälligt av årsmötet till hans efterträdare.

Efter årsmötet siktade kören in sig på att under Tore Aholas ledning öva in ett program för en kommande vårkonsert, men nu kom det stenar på vägen. Ahola måste av hälsoskäl avstå från dirigentskapet och SSB stod helt oväntat utan dirigent.

Under tidigare år hade Sven Teckenberg som vice dirigent varit den räddande ängeln, nu fick vice dirigenten sedan flera år, Bo Lindroos, iklä sig ängelns roll (och det har han gjort många gånger senare också).

Kören beslöt att ställa vårkonserten på framtiden och endast sköta de traditionella uppträdandena. Men den fick också ett helt nytt uppdrag.

En vikingainvasion från Sibbos danska vänort Frederikssund var på väg. Sibboborna skulle på sommaren få ta del av Frederikssunds berömda vikingaspel men även om danskarna kom med både skådespelare och rekvisita i bagaget behövdes också lokal medverkan. Texten talades in på svenska på band men på premiären ombads SSB sjunga den mäktiga *Olav Tryggvason* på utescenen vid Söderkulla gård. Under fyra intensiva övningar såg Bosse Lindroos till att nöta in ”Brede sejl” i sångarbrödrahjärnorna.

Det lät som åskan dånat längs ån, sägs det i årsberättelsen.



*Grels-Gustaf Enholm
sjöng ofta solo i Sibbo
Sångarbröder. Han
var körens ordförande
1979 – 1988.*

På hösten fick kören ny ordinarie dirigent när nyvalde kantorn i Sibbo svenska församling Kimmo Virtanen åtog sig att leda kören.

Virtanen hade under studietiden lett en blandad kör, men någon erfarenhet av manskör hade han inte, berättade han i en intervju i Bbl. Men jag ser i SSB en kör med möjligheter, framhöll han.

Julfrid med SSB och Lucia

Under höstterminen bekantade sig dirigent och kör med varandra och siktade in sig på en julkonsert i Sibbo kyrka.

Den tilltalade sibboborna. 270 personer hörde kören sjunga både från läktaren och framme i kyrkan. Kimmo Virtanen och Bo Lindroos delade på dirigentskapet och SSB:s mångårige solist Ralf Lindström lät *O helga natt* tona ut i kyrkan. Oboisten Aale Lindgren, som tog sina första musikaliska steg i skolan i Sibbo, medverkade med musik av Sibelius och Rheinberger.

Den stämningsfulla konserten med julmusik gav åhörarna ett välbehövligt avbrott i julstressen.

Julkonserten var SSB:s första men inte den sista.

Både Kumla manssång och Mariehamnskören Åländska sångare gästade SSB och Sibbo i mars respektive juni under 1990. SSB lät under sommaren sången klinga både på Bergarholmen och på Söderkulla gård. Där kunde publiken vid Sibbodagarna höra både SSB och Sipoon Sointu sjunga turvis. Träffen med den finska kören gav mersmak. Det ska bli en gemensam konsert våren 1991, sägs det i SSB:s årsbok.

Övningarna för en kyrkokonsert i Mariehamn och en julkonsert i Sibbo kyrka dominerade hösten. Konserten i november i Mariehamn fick god kritik och kören var mycket nöjd med akustiken i kyrkan.

Den är perfekt för körsång, bättre än stora Sibbo kyrka, tyckte Kimmo Virtanen.

Julfriden sänkte sig över kyrkan i Sibbo när sångarbröderna en dryg vecka före jul inbjöd till konsert med både *Hosianna*, *Stilla natt* och andra julbetonade sånger. Intäkterna gick via Borgåbladets Lucia till Röda Korsets insamling för Rumäniens barn. Kören kunde överrätta gåvan till lucian vid

en luciamatiné i Borgby senare på kvällen. Och naturligtvis sjöng kören för Bbl-lucian.

Kören har vanan inne att sjunga för Lucia. Mest har det rört sig om Nickby barnträdgårds Mini-Lucia, som kören i många år hyllade på Sockengårdens trappa. Från 1989 skedde det i ett varmare klimat, då kröningen av Sibbos Mini-Lucia flyttade inomhus till gymnastiksalen i skolcentrum. Numera hålls festen i Wessmansalen.



*Sibbo sångarbröder med
sin dirigent Kimmo
Virtanen (längst t.v.)
utanför Kyrkslätt kyrka
1992.*

Profiler



Uno Silfvast

Uno Silfvasts namn hör ihop med Sibbo Sångarbröder. Han var med om att starta kören 1938 och blev dess första dirigent och ordförande. Han lämnade ordförandeposten efter tio år men var körens dirigent ända till våren 1964, trots att han inte mera bodde i Sibbo.

I körens 25-årshistorik sa han bl.a. att, ”mitt arbete i Sibbo Sångarbröders krets under 25 år har skänkt mig så stor glädje och tillfredsställelse, så många ljusa och vackra stunder, att mitt liv utan detta arbete vore bra mycket fattigare. Detta sagt med tanke på såväl den konstnärliga sidan, d.v.s. de uppnådda resultaten, som på den kamratliga sidan.”

Uno Silfvast funderar också över dirigentskapet i en landsortskör.

”En dirigent vill naturligtvis framför allt i sin köhort ha goda och intresserade sångare. Vad är då kriteriet på en god sångare? Först och främst god sångröst, gott gehör, teoretisk musikalisk underbyggnad, lust att sjunga, följsamhet vid utbildningen och ansvar, flit och intresse beträffande repetitioner och uppträdanden. Det där var väl mycket på en gång, säger måhända någon. Kanske det, men det är så. I den teoretiska utbildningen brister det självfallet ofta – isynnerhet i landsortskörer, där möjligheterna att få utbildning

är mycket begränsade – och det måste man beklaga, ty det blir oerhört mycket tyngre för en dirigent att trumma in nya sånger och svårare sånger i personer, som knappast alls kan sjunga ”prima vista”. Men ett brinnande intresse, flit, följsamhet och ansvarskänsla kan ibland åstadkomma under. Jag minns så väl, hur det i SSB har sett hopplöst ut många gånger att ro i land mera krävande sånger. Jag har helt enkelt fått lov att sätta sångerna ”på hyllan” för en tid. De har småningom fått mogna, tagits upp på nytt nu och då, och ett tu tre har de plötsligt mognat.”

Uno Silfvast minns stunder då allt har lyckats men också stunder då ”håret rest sig på mitt huvud och kallsvetten pärlat” när någon sång hållit på att gå fel. Vid körens första Bellmankonsert våren 1945 inträffade ett sådant ögonblick och dirigenten var förtvivlad. I blotta förskräckelsen lossnade en knapp i rocken, berättar han.

Programvalet är en balansgång. Inte för svåra sånger, inte för lätta, både modernt och gammalt välkänt, det finns många frågor att ställning till. ”Men de gamla kära kvartettsångerna från seklets början får inte lämnas bort”, slår han fast.

Dagens dirigenter känner säkert igen många av problemen.



Körens klockarfar

Vad Sven Teckenberg ”inte visste om den finlands-svenska manskörssången var inte värt att veta”. Så skrev Nils Westerholm om den avlidne sångarbrodern i SSB:s årsbok för 1984.

Sven Teckenberg var körens alltidlo och klockarfar. Han kom med i kören redan 1938, blev dess sekreterare vid det konstituerande mötet 1944, dokumenterade noggrant allt som hände i kören och

tack vare honom har kören ett rikhaltigt arkiv. Han var SSB:s vice dirigent 1944-1981. När Silfvast slutade tog Teckenberg över dirigentskapet för ett år och samma hände flera gånger mellan dirigentbytena, sista gången när han redan var 73 år. Han komponerade och arrangerade också sånger. Han var en flitig körmedlem och blev s.k. hundra procentare hela sjutton gånger.

Energisk karusellpappa

Nils Westerholm kom 1948 som kommunalläkare till Sibbo och stannade i tjänsten till 1961. Då var han välbekant med Sibbobornas hälsa och enligt egen utsago också med socknens diken. Den tiden ryckte kommunalläkaren ut på sjukbesök oberoende av väder och vind och då det fanns många hala vägar vintertid hände det sig att doktorn ibland fann sig och bilen i diket.

Jobbet krävde mycket av läkaren men sången var en god avkoppling från vardagsstressen. Med ett förflutet i Akademiska sångföreningen var det naturligt för honom att vid flytten till Sibbo ansluta sig till

den lokala manskören. Äldre Sibbobor minns honom som uppskattad läkare men för många är han därtill förknippad med SSB och de bejublade månskenskarusellerna, där hans humor fick blomma fritt. Till publikens fröjd (och någons förargelse) kommenterade han också frispråkigt lokala händelser.

Nils Westerholm var SSB:s ordförande 1955-1961 och kallades vid 40-årsjubileet 1978 till hedersordförande. Han hade många uppdrag inom musikalivet och var bl.a. ordförande för Finlands svenska manssångarförbund 1966-1984.



Vi sjunger tillsammans

Den stora finlandssvenska sångfesten i Ekenäs sommaren 1991 satte sin prägel på vårterminen det året när sångerna för festen övades in. Hundra år hade gått sedan den första stora finlandssvenska sångarsamlingen. Den gången var inte många landsortskörer med, men från Sibbo kom Kyrkoby läseförenings kör med sin ledare August Blomqvist. Men sångarna var så blyga att de bara sjöng för sig själva i skogen! De hördes ändå och sjöng sig in i alla hjärtan kunde man läsa i tidningspressen efteråt.

De sångarvargar som nu sökte sig till Ekenäs var betydligt modigare och sjöng tillsammans med de andra körerna för president och fosterland. Det var inga blyga drillar från skogen utan mäktiga toner från hundratals sångare som strömmade ut över festplatsen.

Det är inte alla dagar man får sjunga inför presidenten, noteras det i årsberättelsen – president Mauno Koivisto var nämligen hedersgäst vid festen.

Kören hann också byta ordförande – Rolf Skogster trädde till – och delta i två konserter under vårterminen. En stormönstring, "Sångens och musikens dag", med östnyländska sångare hölls i Nickby den 16 februari och SSB var givetvis med. Det nyetablerade samarbetet med Sipoon Sointu fick sin premiär i april med en gemensam konsert i Topeliussalen i Nickby, där vardera kören hade sin avdelning. Sängen flöt bra över språkgränsen och flytet fortsatte vid sitsen efteråt på Viljan i Borgby. Det var inte första gången SSB samarbetade med en finsk kör – 1988 hölls SSB och Keravan mieslaulajat en gemensam konsert.

Under hösten tog man itu med en ny repertoar med lättare sånger i folkligare stil, men kören stod också värd för två intressanta sångarbesök. Karis manskör ville hålla sitt höstmöte under en utfärd till Sibbo och SSB sa naturligtvis välkommen. Karisborna besökte kyrkan där Kimmo Virtanen demon-

strerade den fina Marcussen-orgeln och sedan avslutade man mindre högtidligt med sångarsits på Mårsbacka där Sibbo- och Karisstämmor blandades i hjärtlig brödraanda.

I november upplevde man det unika i att ha två rekordhållare ur Guinness rekordbok på scenen i Topeliussalen i Nickby. Initiativet kom från Jakobstads sångarbröder, som ville ge en konsert tillsammans med SSB i Sibbo. Med sig hade de Gösta Storbacka, som varit körens solist vid 40 konserter efter varandra och som lade en konsert till i raden i Sibbo. Den andra rekordhållaren var 92-åriga Valdemar Lönnroos, som varit dirigent för Mickelsböle orkester sedan 1918. Lönnroos dirigerade sin orkester, Storbacka sjöng solo och publiken kunde konstatera att båda herrarna var *still going strong*. Jakobstadskören hade en egen avdelning och som avslutning sjöng Jakobstadsborna och SSB några sånger tillsammans. Och mera sång och musik blev det förstås vid sitsen efteråt.

I slutet av året kom ett dödsbud. Körens hedersordförande Nisse Westerholm avled på juldagen och sörjdes av både sångarbröder och gamla patienter i Sibbo från hans kommunalläkartid.

Internationella fläktar

Ett år med internationella inslag konstateras om år 1992. Kören fick på hösten ny dirigent, Luis Ayola med Ecuador som hemland – det var första gången SSB hade en dirigent av utländsk härkomst.

På hösten fick SSB besök av den femtio man starka SAS-kören från Köpenhamn. Kontakten förmedlades av f.d. sibbobon Maj-Britt Hallin, bosatt i Köpenhamn. Det blev några intensiva danska dagar med sightseeing och sångarumgänge och naturligtvis en konsert. Den danska kören sjöng i kyrkan inför en ganska stor publik, som t.o.m. vågade applådera i kyrkorummet. SSB medverkade med en egen avdelning med några sånger ur *Deutsche Messe*.

Intäkterna från konserten gick till åldringsvården i Sibbo och resulterade i en patienlyft till hälsovårdscentralens sjukhus.

Julkonserten i kyrkan blev SSB:s enda egna konsert under året, men kören uppträdde med sånger ur *Deutsche Messe* när bröderna på inbjudan deltog i Kyrkslätt manskörs 30-årsfestligheter i april. Sångarbröderna medverkade också när Runebergskören och Kyrkslätt manskör i oktober gav en gemensam konsert i Sibbo.

Vid Kyrkslättjubileet uppträdde Sibbosångarna i ny sångardress – de gamla körkostymerna hade tjänat ut. Men sekreteraren noterar i årsberättelsen att det inte var så lätt att nå enighet om den nya sångardressen när det fanns nästan lika många åsikter som sångare. Klädseln var inte det enda som förnyades under året, också stadgarna reviderades och moderniserades och repertoaren fick nya inslag av sånger i glad och lättsam ton.

Det var inget fel på aktiviteten under året, men man kunde inte blunda för att inga nya sångare anslöt sig medan en del gamla föll bort. Det är till ringa tröst att många körer har samma problem. När skaran aktiva minskar blir lasset tungt att dra för dem som blir kvar.

Dirigent fick gå

Styrelsen och Thor-Östen Lindholm, som 1992 hade övertagit ordförandeskapet för kören, suckade säkert många gånger under 1993 över besvärigheterna inom kören. Protester och irritation talar årsboken om och den ecuadorianska dirigentparentesen blev oväntat kort. Vid höstmötet omvaldes dirigenten visserligen, men i november hölls ett extra föreningsmöte där man med slutan omröstning beslöt att han får gå. Kommunikationssvårigheter mellan kör och dirigent angavs som orsak.

Avgående ordföranden låter ganska dystert i sitt inlägg om läget under det gångna året. Sångarmaterialet räckte inte till för större saker, men det ser nu lite ljusare ut när flera gamla sångare kommit med på nytt.

En ljuspunkt hade året. Kören fyllde 55 år och firade det med att inbjuda körer och musikgrupper i Sibbo till en gemensam musikafton. Det blev en intressant kväll med både körsång och orkestermusik av olika slag. En utsocknes kör, Borgå damkör, deltog också och bröderna blev så intagna av de sjungande damerna att man beslöt fortsätta samarbetet i konsertform följande år. Bröderna i sin tur gjorde sitt bästa att charma publiken med några nyinövade sånger, som hade finslipats vid ett körläger före musikaftonen.

Som en kuriositet för året kan nämnas att hela tretton av sångarbröderna fyllde jämna år och sångaruppvaktningarna kom tätt.

Har SSB rekord i dirigentbyten? Undrades det när kören igen måste söka ny dirigent. Nu höll man sig på hemma plan och Bosse Lindroos hoppade in igen. Trasslet från föregående år var snart ett minne blott när kören med förnyade krafter grep sig an med programmet för en samkonsert med Borgå damkör i Nickby i februari. I Bbl konstaterade Egil Green att SSB vågade sig också på mera krävande sånger och att kören allmänt taget klarade sig hyfsat.

Till Kumla, Sibbos svenska vänort, for kören i mars och på sommaren upplivade man traditionen med sång i skärgården vid Winbergs marina på Björnsö. Det här gör vi om, tyckte de som var med och så blev det också de följande somrarna.



Vi håller ihop

Många har sjungit länge i Sibbo Sångarbröder och de talar gärna om det goda kamratskap som råder i kören. Det gör att man orkar vidare, säger de.

Körlivet är mycket mer än konserter och applåder. Det är nya sånger, nya dirigenter, nya krav men också många minnen av resor och gästande körer och av glada sitsar med andra sjungande bröder. Här ventilerar tre SSB:are sina erfarenheter av kören och sången.

Rolf Martin började sjunga i Sibbo Sångarbröder 1985 och Harry Henriksson 1980 medan Martin Ylöstalo anslöt sig redan 1974, men säger att han de första åren var med bara "lite fram och tillbaka".

När Rolf Martin anslöt sig var han en av åtta nya sångare det året – ett antal som körledningen på 2000-talet bara kan drömma om trots alla försök att värva nya medlemmar.

Sällan kommer nån så där bara och anmäler sitt intresse för att vara med i kören – det behövs nog både påstötning och övertalning.

– Grels övertalade mig, säger Ylöstalo.

– Du är inte den enda som han övertalat, säger Harry.

Ingen av de tre säger sig ha varit speciellt intresserad av sång i skollåldern – man sjöng bara det man måste. Martin Ylöstalo sjöng en tid i blandad kör inom ungdomsföreningen i hembyn Mårtensby, men de två andra hade ingen körvana förrän de började i sångarbröderna. Ingen av de tre kan läsa noter.

Ja lite hum om dem har vi ju men inte kan vi sjunga direkt från notbladet, säger de.

Men Sven Nygård försökte nog pränta lite notkunskap i sångarbröderna under sin tid som dirigent, men mest har det gällt att bara öva och lära sig sångerna.

Det finns några aktiva i kören som var med redan på Uno Silfvasts tid och som har upplevt körens alla sexton dirigenter. Bertel Stellberg och Bo Lindroos som anslöt sig 1948 är de verkliga veteranerna och Sven Sundman (1957) är inte långt efter.

Sundman har varit så länge med att han kan allt det gamla på repertoaren, säger Rolf Martin. Han minns också bortgångna Sven Wickström, som var ett bra stöd för ovana sångare. Han sa nog till om något gick fel.

Trion Henriksson – Martin – Ylöstalo har inte så lång erfarenhet, men med de täta dirigentbytena inom SSB de senaste tjugo åren har de ändå hunnit sjunga under ett tiotal dirigenter. Alla dirigenter har sin stil, men de tre tycker inte det är svårt att anpassa sig till nya förmågor. Finns det nån favorit?

Det kryper fram att "den estniska flickan" har en speciell plats i deras hjärtan.

Jag tror vi alla i kören gillade henne, säger Rolf Martin.

Och vi gillar alla den nuvarande dirigenten Simon Djupsjöbacka, påpekar de. Djupsjöbacka har lett kören sedan hösten 2004 med det stora skivprojektet som första uppgift. Robert Berglund får bara beröm – honom hade de gärna fortsatt med. Rolf Ahlberg för sin del satte pli på kören, påstår de.

Den utländske dirigenten som fick gå är ett olustigt minne. Det blev en kulturkrock och språksvårigheter, säger de om den perioden.



GRITT LINDROOS

Körsång kräver disciplin

Sibbo Sångarbröder är vid 70-årsjubileet en kör med hög medelålder och dirigenten är yngst av alla. Kören har haft flera mycket unga dirigenter, men ungdomarna har hållit sångarna i ett fast grepp.

Att sjunga i kör kräver disciplin – man får inte slarva med övningarna. Man kan inte bara hoppa in när andan faller på och utebli från det som känns tråkigt, tycker de tre som en del år varit s.k. 100-procentare.

Körlägren har varit nyttiga tycker de. Effektivast är om de försiggår så långt hemifrån att alla hålls på plats och ingen smiter hem en vända för "att släppa ut katten" som Rolf Martin uttrycker det.

SSB har ju hunnit med mycket annat än traditionella konserter. Visst kan projekten kräva mycket arbete såsom sångspelet "Bland träden susar sången" men de är också givande och ger omväxling åt körlivet. Galasoarén för veteranerna inför självständighetsdagen 2007 tycker de var en fin satsning och är glada över att den blev så uppskattad. Men det största och tyngsta projektet var nog inspelningen av skivan "Genom dalens stilla famn".

Harry Henriksson (t.v.), Martin Ylöstalo och Rolf Martin har alla sjungit många år i SSB.

En del sånger tog vi om och om och om igen. Att det skulle bli så tunga dagar hade vi ingen aning om, säger de

Fina minnen finns det gott om. Sångarresor och gemensamma konserter, med glada sitsar efteråt, där det sjöngs och skålades i nya vänners lag har det hunnit bli många genom åren. Och så bekänner de att de nog suttit längst bak på "bråkiga bänken" i bussen. De kommer gärna ihåg sångarbrodern Gunnar Granqvist på resorna.

Han var vår rolighetsminister, säger de.

Men det festas nog mindre nu än förr, säger Rolf Martin. Också sångaruppvaktningarna när en sångarbroder fyller jämna år har krympt. Förr brukade hela kören uppvakta i hemmet kvällen före födelsedagen.

Martin Ylöstalo har ett fint minne av SSB. Han vara bara tio-tolv år när han hörde kören sjunga Hjärtats saga med Einar Mansner som solist.

Den gjorde ett så djupt intryck på mig att jag minns Mansners sång, än i dag, säger han.

Åldern påverkar inte sångarglädjen, men kan märkas i rösten och ibland känns det tyngre att sjunga än förr. Och man kan bli lite styv i benen av att stå länge på en körestrad – då gäller det att se upp så man inte snubblar när man kommer ner därifrån.

Men det är roligt att sjunga och det bästa med Sibbo Sångarbröder är sammanhållningen och det goda kamratskapet. När man trivs och litar på varandra orkar man också med tunga övningar – det är alla tre överens om.

Sångspel och bröllop

Under sommaren funderade Bosse Lindroos på det kommande sångårret 1995. Vad skulle man hitta på för nytt? Det slog honom att 50 år hade förflutit sedan andra världskriget tog slut och så föddes idén att göra något om det som hänt sedan fredsslutet. Carl-Petter Teckenberg kontaktades för att skriva ihop en pjäs för kören. Det blev småningom ett sångspel om en hur livet gestaltade sig för en frontsoldat från efterkrigstiden fram till Finland och EU.

En del av de 23 sångerna var traditionella manskörssånger, andra kända sånger med nya ord och några helt nya sånger.

– Det är inte så lätt att öva in gamla sånger med nya ord – den gamla texten har vi ju i ryggmärgen, konstaterade Bosse Lindroos i en tidningsintervju inför premiären.

”Bland träden susar sången” fick sångspelet heta och efter en krävande repetitionstid uppfördes resultatet i Nickby sjukhus festsal. Musik och dans kompletterade kören och gav omväxling åt sångspelet. Salen var fullsatt och publiken förtjust över kavalkaden om både sorg och glädje i livet.

Hela behållningen från föreställningen gick till krigsveteranernas insamling ”Aftontapto”.

Mitt bland alla övningar hade kören svårigheter att ta fram en ny ordförande då Thor Östen Lindholm ville stiga av. Det hade inte lyckats på det ordinarie årsmötet, men i mars valdes Göran Björkell vid ett extra körmöte till ny ordförande.

Året visade upp många flitiga sångare i kören. Hela sju medlemmar blev s.k. hundra procentare – de hade deltagit i alla övningar och uppträdanden.

På bröllop

August Södermans *Bondbröllop* blev nästa stora projekt med både sångare, brudpar och folkdansare som medverkande. Bondbröllopssångerna hörde också till manskörernas repertoar på den kommande stora sångfesten i Mariehamn sommaren 1996.

”Sångarbröderna drog fullt hus” kunde man läsa i Bbl om körens vårkonsert i april 1996 i Topeliussalen med Bosse Lindroos som dirigent. Där bjöds på lättsamma och populära sånger och när Ralf Lindström sjungit Merikantos *Där björkarna susa* bjöds publiken på bondbröllop med vad därtill hörde i sångarbrödernas version.

SSB kom att uppföra bondbröllopet eller delar av det flera gånger, bl.a. vid samkonserten med Borgå Damkör och Arbetets Vänners kör från Lovisa i Borgå på hösten 1996 och i Lovisa i april 1997.

Och så utsåg man igen en ny dirigent. Höstmötet valde Teppo Salakka att från vårterminen 1997 leda kören. Fröjden blev dock inte långvarig, bara en termin, när ordinarie jobb och dirigentskap inte gick hop för den nya dirigenten. Bosse Lindroos fanns förstås troget till hands som dirigent medan man letade efter en ny ordinarie. På ett extra möte på hösten hade kören t.o.m. två personer att välja mellan och Robert Berglund valdes enhälligt. Kören hade måndagen som övningsdag, men för Berglund var den dagen omöjlig och kören måste byta både dag och plats för övningarna. Topeliussalen var inte ledig andra dagar än måndag och kören fick byta till en sal i högstadiet.

Robert lyfte kören



*Jubileumsförberedelser
1998. Tor Melén ska fästa
SSB-emblemet på väggen.*

Kören och den nya dirigenten riktade nu in sig på jubileumsåret 1998 då kören nådde 60 år. Styrelsen med Rolf Björkell som ny ordförande hade många praktiska problem att fundera på inför jubileet och alla sångare övade intensivt inför jubileumskonserten på hösten. Men man hann också med en vårkonsert med de tidigare kumpanerna Borgå damkör och Arbetets Vänners kör från Lovisa. SSB fick mycket ros av Borgåbladets Egil Green för sin tolkning av *Under hägg och syren* liksom för Evert Taubes *Nocturne*.

Därtill kom många uppträdanden vid olika tillställningar under året men viktigast var jubileumskonserten som var målet för allt arbete.

Efter konserten den 7 november i den fullsatta Topeliussalen skrev HWk (Henrik Westermarck) i Bbl så här:

”Det är bäst att säga det genast i början: körens unge dirigent Robert Berglund har under sitt första år som dirigent för kören gjort ett imponerande arbete. Han har fått kören att klinga fräscht. Sångarna har tydligen fått lära sig mycket om andningsteknik, röstbehandling och konsten att lyssna på de andra i stämmorna för att skapa balans i kören.

Det har säkert varit ett tufft arbete många gånger, men alldeles tydligt har körmedlemmarna litat på Berglund och lika tydligt har alla satsat hårt. Det har givit resultat och på lördagen var det riktigt trevligt att höra kören i jubileumskonserten.”

Dagen innan hade kören sjungit vid svenskadagsfesten i samma sal och då lät den inte alls lika bra. Men ett dåligt genrep brukar ju betyda lyckad premiär!

Kören kunde visa upp en ny och fräsch repertoar, men också gamla kända sånger fanns med när jubileumskören med både dagens och gårdagens sångare ställde upp.